

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecători - Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Ticot Veaceslav și de către inculpatul Harcomici Vasili, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediu Central din 09 iunie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Ticot Veaceslav XXXXX, născut la XXXXX

Harcomici Vasili XXXXX, născut la XXXXX

Mirauța Piotr XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 01.03.2021 – 09.06.2021;

Instanța de apel: 12.07.2021 – 25.11.2021;

Instanța de recurs: 18.02.2022 – 18.07.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediu Central din 09 iunie 2021 corectată prin încheierea din 18 iunie 2021, *Ticot Veaceslav* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(2), 321 Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Bălți sediu Central din 16.02.2018 și i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Harcomici Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(2), 321 Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința

Judecătoria Strășeni din 10.12.2018 și i s-a stabilit lui Harcomici Vasili pedeapsa definitivă de 11 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Mirauța Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(2), 321 Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoria Soroca sediu Florești din 16.11.2017 și i s-a stabilit lui Mirauța Piotr pedeapsa definitivă de 11 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, **Ticot Veaceslav** fiind condamnat prin sentința Judecătoria Bălți sediul Central din XXXXX în baza art.188 alin.(2) lit. b),c) și d) Cod penal, la 9 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, la XXXXX aproximativ la ora XX, în timp ce se deținea în Penitenciarul nr.X, sectorul nr.X, celula nr.X, urmărind scopul încălcării buneii desfășurări a activității penitenciarului, cunoscând drepturile și obligațiile condamnatului și încălcând prevederile pct.89 din Secțiunea a 9-a a Hotărârii de Guvern nr.583 din 26.05.2006, cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, potrivit cărora deținuții sunt obligați să respecte întocmai cerințele Codului de executare, Statutului și altor acte normative ce reglementează detenția persoanei, să respecte regulile de comportare și regimul de deținere stabilit în penitenciar, să îndeplinească necondiționat cerințele legitime ale personalului penitenciar, să se abțină de la acțiuni sau activități care ar crea dificultăți la îndeplinirea obligațiilor de serviciu ale personalului penitenciar sau altor persoane, să se abțină de la acțiuni care ar înjosi demnitatea personalului penitenciar, să aibă o atitudine grijulie față de bunurile și altă proprietate a penitenciarului, intenționat, prin înțelegere prealabilă și împreună cu condamnații Harcomici Vasili și Mirauța Piotr cu care se dețineau în aceeași celulă, au distrus podeaua din scândură a celulei, pe care au aruncat-o prin gratiile ușii în holul sectorului nr.12, unde au incendiat-o.

La intervenția angajaților penitenciarului, care i-au somat să se liniștească, aceștia i-au numit cu cuvinte necenzurate, amenințându-i cu automutilări și cu violența fizică. În continuarea acțiunilor ultimilor, au blocat ușa din gratii a celulei. Ulterior, după ce angajații penitenciarului, au deblocat ușa celulei, condamnații susmenționați au opus violent rezistență fizică reprezentanților Penitenciarului nr.6 Soroca, încercând să fugă din celulă, însă au fost imobilizați de angajații penitenciarului.

Harcomici Vasili fiind condamnat în temeiul sentinței Judecătoria Strășeni din XXXXX în baza art.186 alin.(2) lit. b),d) Cod penal la 1 an închisoare, prin prisma art.84 alin.(4) Cod penal fiind cumulată parțial pedeapsa stabilită prin sentința

Judecătoriei Centru mun. Chișinău din XXXXX, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă de 9 ani și 6 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, la XXXXX aproximativ la ora XX, în timp ce se deținea în Penitenciarul nr.X, sectorul nr.X, celula nr.X, urmărind scopul încălcării bune desfășurări a activității penitenciarului, cunoscând drepturile și obligațiile condamnatului și încălcând prevederile pct. 89 din Secțiunea a 9-a a Hotărârii de Guvern nr.583 din 26.05.2006, cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, potrivit cărora deținuții sunt obligați să respecte întocmai cerințele Codului de executare, Statutului și altor acte normative ce reglementează detenția persoanei, să respecte regulile de comportare și regimul de deținere stabilit în penitenciar, să îndeplinească necondiționat cerințele legitime ale personalului penitenciar, să se abțină de la acțiuni sau activități care ar crea dificultăți la îndeplinirea obligațiilor de serviciu ale personalului penitenciar sau altor persoane, să se abțină de la acțiuni care ar înjosi demnitatea personalului penitenciar, să aibă o atitudine grijulie față de bunurile și altă proprietate a penitenciarului, intenționat, prin înțelegere prealabilă și împreună cu condamnații Ticot Veaceslav și Mirauța Piotr cu care se deținea în aceeași celulă, au distrus podeaua din scândură a celulei, pe care au aruncat-o prin gratiile ușii în holul sectorului nr.X, unde au incendiat-o. La intervenția angajaților penitenciarului, care i-au somat să se liniștească, aceștia i-au numit cu cuvinte necenzurate, amenințându-i cu automutilări și cu violența fizică. În continuarea acțiunilor ultimilor, au blocat ușa din gratii a celulei. Ulterior, după ce angajații penitenciarului, au deblocat ușa celulei, condamnații susmenționați au opus violent rezistență fizică reprezentanților Penitenciarului nr.6 Soroca, încercând să fugă din celulă, însă au fost imobilizați de angajații penitenciarului.

Mirauța Piotr fiind condamnat în temeiul sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din XXXXX, în baza art.186 alin.(2) lit. c), d), art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis, la XXXXX, aproximativ la ora XX, în timp ce se deținea în Penitenciarul nr.XX, sectorul nr.XX, celula nr.XX, urmărind scopul încălcării bune desfășurări a activității penitenciarului, cunoscând drepturile și obligațiile condamnatului și încălcând prevederile pct.89 din Secțiunea a 9-a a Hotărârii de Guvern nr.583 din 26.05.2006, cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, potrivit cărora deținuții sunt obligați să respecte întocmai cerințele Codului de executare, Statutului și altor acte normative ce reglementează detenția persoanei, să respecte regulile de comportare și regimul de deținere stabilit în penitenciar, să îndeplinească necondiționat cerințele legitime ale personalului penitenciar, să se abțină de la acțiuni sau activități care ar crea dificultăți la îndeplinirea obligațiilor de serviciu ale personalului penitenciar sau altor persoane, să se abțină de la acțiuni care ar înjosi demnitatea personalului penitenciar, să aibă o atitudine grijulie față de bunurile și altă proprietate a penitenciarului, intenționat, prin înțelegere prealabilă și împreună

cu condamnații Harcomici Vasili și Ticot Veaceslav cu care se deținea în aceeași celulă, au distrus podeaua din scândură a celulei, pe care au aruncat-o prin gratiile ușii în holul sectorului nr.12, unde au incendiat-o. La intervenția angajaților penitenciarului, care i-au somat, să se liniștească, aceștia i-au numit cu cuvinte necenzurate, amenințându-i cu automutilări și cu violența fizică. În continuarea acțiunilor ultimilor, au blocat ușa din gratii a celulei. Ulterior, după ce angajații penitenciarului, au deblocat ușa celulei, condamnații susmenționați au opus violent rezistență fizică reprezentanților Penitenciarului nr. XX, încercând să fugă din celulă, însă au fost imobilizați de angajații penitenciarului.

Acțiunile lui Ticot Veaceslav, Harcomici Vasili și Mirauța Piotr au fost încadrate în baza art. art. 42 alin. (2), 321 Cod penal, cu indicii de calificare: "nesupunerea prin violență cerințelor legitime ale administrației penitenciarului, săvârșită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar, infracțiune săvârșită în participație".

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către:

3.1. Procurorul în Procuratura Soroca, Haric Evghenii, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

- a-l recunoaște vinovat pe **Ticot Veaceslav** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 321 Cod penal și să i se stabilească pedeapsa în baza acestui articol sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal a adăuga la pedeapsa stabilită parțial, partea rămasă neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din XX, stabilindu-i definitiv o pedeapsă de 6 ani închisoare în penitenciar de tip închis, termenul executării pedepsei a-l calcula din data pronunțării sentinței.

- a-l recunoaște vinovat pe **Mirauța Piotr** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 321 Cod penal și să i se stabilească pedeapsa în baza acestui articol sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal a adăuga la pedeapsa stabilită parțial, partea rămasă neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca din XX, stabilindu-i definitiv o pedeapsă de 6 ani închisoare penitenciar de tip închis, termenul executării pedepsei a-l calcula din data pronunțării sentinței.

- a-l recunoaște vinovat pe **Harcomici Vasili** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 321 Cod penal și să i se stabilească pedeapsa în baza acestui articol sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani. În temeiul art. 85 alin. (1) CP a adăuga la pedeapsa stabilită parțial, partea rămasă neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni din XX, stabilindu-i definitiv o pedeapsă de 7 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip închis, termenul executării pedepsei a-l calcula din data pronunțării sentinței.

În motivarea apelului procurorul a invocat că:

- instanța de judecată incorect a aplicat pedeapsa în privința fiecărui inculpat conform prevederilor art. 85 Cod penal;

- în instanță acuzarea de stat a prezentat un certificat eliberat Penitenciarul nr.X, potrivit căruia, către data de XXX, termenul rămas neispășit de către condamnatul Ticot XXX, constituie 2 ani 6 luni și 12 zile. Astfel, instanța prin prisma art.85 alin.(1) Cod penal, urma să adauge parțial la pedeapsa stabilită, partea rămasă neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din XXX, în cuantum de 2 ani 6 luni și 12 zile, cu calcularea termenului pedepsei din data pronunțării sentinței în prezenta cauză, însă instanța în mod eronat a indicat calcularea termenului ispășirii pedepsei, din data pronunțării sentinței cu includerea în acest termen, a termenului ispășirii pedepsei începând cu 17.02.2017 și până la 09.06.2021;

- aceeași eroare a fost admisă de instanță la stabilirea pedepsei și în privința inculpaților Mirauța Piotr și Harcomici Vasili.

3.2. Avocatul Alexandr Olșanski în numele inculpaților Harcomici Vasili și Mirauța Piotr, pledând pentru casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpaților Harcomici Vasili și Mirauța Piotr, întrucât fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea poziției avocatul Alexandr Olșanski în numele inculpaților Harcomici Vasili și Mirauța Piotr a indicat că:

- Harcomici Vasili și Mirauța Piotr în faza de urmărire penală n-au recunoscut vina. Harcomici Vasili și Mirauța Piotr au explicat, că a fost distrusă podeaua din scândură în celulă și au dat foc. Au procedat astfel, deoarece în celula lor era imposibil de locuit împreună cu șobolani și ploșnițe. În legătură cu ce anterior ei s-au adresat către administrația penitenciarului privitor la efectuarea deratizării, dar n-a fost nici o reacție. Din înregistrarea video nu se vede, că deținuții au manifestat comportament agresiv și neadecvat, intenționat împotriva cerințelor angajaților, cum nefondat s-a notat în sentința;

- latura subiectivă a faptei prevăzute de art.42, 321 Cod penal se manifestă prin intenție directă. Dar prin probele prezentate de procuror nu s-a demonstrat, că inculpații numiți acționau cu intenția îndreptată anume spre comiterea crimei menționate;

- în urma cercetării judecătorești, prin ansamblul probelor examinate de instanța, vinovăția inculpaților Harcomici Vasili și Mirauța Piotr în săvârșirea infracțiunii imputate n-a fost confirmată incontestabil.

3.3. Avocatul Nelea Suveică în numele inculpatului Ticot Veaceslav, pledând pentru casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatului Ticot Veaceslav, întrucât fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea poziției avocatul Nelea Suveică în numele inculpatului Ticot Veaceslav a indicat că:

- sentința este pasibilă de casare pe motiv, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate art.42 alin.(2), 321 Cod penal nu este dovedită pe deplin;

- martorii audiați la caz nu probează vinovăția inculpatului în comiterea faptelor ce i se impută;

- la XXXXX inculpatul Ticot Veaceslav împreună cu Mirauța Piotr au scos scândurile de la podea care erau vechi și deteriorate și le-au aruncat în afara celulei și le-au dat foc. La scurt timp colaboratorii penitenciarului au stins incendiul cu stingătorul de flăcări. Ticot Veaceslav a fost lovit de către colaboratorii penitenciarului în piept. A mai confirmat, că Ticot Veaceslav a blocat ușa de la celulă cu un pat metalic ce se afla în celulă. În justificarea acțiunilor a menționat, că nu s-au subordonat cerințelor colaboratorilor, deoarece s-au speriat și era imposibil de respirat din cauza fumului dens. Ei au recurs la incendiere deoarece nu li s-a asigurat dezinfectarea celulei. A contestat sentința cu apel și inculpatul Ticot Veaceslav, invocând dezacord cu termenul de pedeapsă stabilit, indicând că nu se consideră vinovat în fapta ce i se impută.

3.4. Inculpatul Harcomici Vasili, a pledat pentru casarea sentinței, indicând că s-au adresat administrației Penitenciarului nr. XXXXX pentru a întreprinde măsuri, or, în celula în care erau deținuți erau șobolani și insecte, însă careva măsuri nu s-au întreprins. Din considerentele în cauză au fost nevoiți să dea foc la podea, În viziunea sa pedeapsa stabilită e prea aspră și pledează pentru o pedeapsă cu amenda. Mai indică, că a fost sancționat și disciplinar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 25 noiembrie 2021, apelurile inculpaților Ticot Veaceslav și Harcomici Vasili, al avocatului Suveică Nelea în numele inculpatului Ticot Veaceslav, al avocatului Olșanski Alexandr în numele inculpaților Harcomici Vasili și Mirauța Piotr, au fost respinse ca nefondate.

Apelul procurorului în Procuratura Soroca, Evghenii Haric, a fost admis, casată parțial sentința în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Ticot Veaceslav a fost considerat condamnat în baza art.42 alin.(2), 321 Cod penal, cu stabilirea în baza acestei legi a pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie, sa adăugat parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din XXXXX, stabilindu-i-se lui Ticot Veaceslav pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Harcomici Vasili a fost considerat condamnat în baza art.42 alin.(2), 321 Cod penal, cu stabilirea în baza acestei legi a pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie, sa adăugat parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni din XXXXX, stabilindu-i-se lui Harcomici Vasili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Mirauța Piotr a fost considerat condamnat în baza art.42 alin.(2), 321 Cod penal, cu stabilirea în baza acestei legi a pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie, sa adăugat parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Soroca sediu Florești din XXXXX, stabilindu-i-se lui Mirauța Piotr pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispoziția primei instanțe cu privire la corpul delict, a fost menținută.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, cu toate că, inculpații nu recunosc vina, totuși inculpații Harcomici Vasili și Mirauța Piotr au recunoscut faptul distrugerii podelei din celula nr.XX a Penitenciarului nr.XX cu blocarea ușii din celulă, însă consideră că aceste acțiuni ar fi îndreptățite prin faptul, că condițiile din celulă nu corespundeau cerințelor. Acest fapt a fost confirmat și de inculpatul Ticot Veaceslav, care a refuzat de a da declarații în instanța de fond, însă în instanța de apel a relatat, că Harcomici Vasili și Mirauța Piotr au deteriorat podeaua celulei și au incendiată, iar el a blocat ușa timp de circa 10-20 minute. Faptul dat se confirmă prin declarațiile martorilor date în instanța de fond și verificate în instanța de apel.

În continuare, raportând declarațiile martorilor la circumstanțele cazului, a reținut, că prima instanță corect a concluzionat, că probele verbale coroborează perfect cu probele scrise și demonstrează vinovăția inculpaților în fapta ce li se impută.

Potrivit procesului-verbal privind depistarea infracțiunii din 23.09.2020 (f.d.10), rezultă că la XXXXX, aproximativ la ora XX, a parvenit informația precum că a fost incendiată celula XX a sectorului XX a Penitenciarului nr.XX. Deplasându-se la fața locului, angajații Penitenciarului nr.XX au observat că în fața celulei XX erau aruncate scândurile demontate din podeaua celulei, iar de asupra lor erau niște cârpe incendiate. În timpul stingerii incendiului, deținuții din celulă demonstau comportament agresiv și neadecvat, aruncând în direcția ușii de la intrare cu substanțe lichide. După ce angajații Penitenciarului nr. XXXXX s-au apropiat de celulă, au observat că ușa acesteia era blocată cu patul, iar deținutul Ticot Veaceslav împingea patul spre ușă pentru a nu permite accesul în celulă. Pertinentă este și

informația din procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.09.2020 care a fost supusă cercetării celula nr.XX din sectorul nr.XX a Penitenciarului nr.XXX, adică locul comiterii infracțiunii, cu planșa fotografică (f.d.36), precum și din copia încheierii de serviciu din 26.08.2020 emisă de angajații Penitenciarului nr.XXX, pe faptul, că deținuții Ticot Veaceslav, Harcomici Vasili și Mirauța Piotr, la XX au incendiat holul sectorului nr.XX a Penitenciarului nr.XX (f.d.16-22).

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță corect a reținut drept utilă și informația din procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2020, fiind examinate înregistrările video din data de XXXXX efectuate în sectorul nr.X a Penitenciarului nr.XX (f.d.53), la fel fiind pertinente cazului și corpurile delict, DVD RW-ul, cu imaginile video, înregistrate de camera de luat vederi din XX, instalată în Penitenciarul nr.XX sectorul nr.XX, recunoscut în calitate de corp delict la 22.12.2020 (f.d.54), care au fost vizualizate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, constatându-se că descrierile efectuate în conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2020 corespund realității.

A menționat instanța de apel că, infracțiunea incriminată inculpaților Ticot Veaceslav, Harcomici Vasili și Mirauța Piotr face parte din categoria infracțiunilor formale, aceasta presupune că realizarea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), 321 Cod penal se consumă odată cu survenirea actelor de nesupunere a deținutului la ordinele administrației penitenciarului.

Prin acțiunile sale ilegale, Ticot Veaceslav, Harcomici Vasili și Mirauța Piotr au adus atingere directă valorii sociale ocrotite de art.321 Cod penal, prin lezarea relațiilor sociale privind funcționarea normală a penitenciarelor, acestea în cazul dat constituind obiect juridic special al infracțiunii imputate.

Nesupunerea inculpaților Ticot Veaceslav, Harcomici Vasili și Mirauța Piotr cerințelor legitime ale colaboratorilor penitenciarului, însoțită de acte de violență, distrugerea bunurilor, a ușilor penitenciarului, denotă prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.321 Cod penal în faptele imputate inculpaților.

S-a stabilit cu certitudine că, inculpații Ticot Veaceslav, Harcomici Vasili și Mirauța Piotr, la XXX, fiind deținuți în Penitenciarul nr.XX în aceeași celulă, unde-și executau pedeapsa pe o altă cauză penală, intenționat, prin înțelegere prealabilă au distrus podeaua din scândură, pe care au aruncat-o prin gratiile ușii în holul sectorului nr.XX, unde le-au incendiat, manifestând un comportament agresiv și neadecvat, intenționat, împotriviindu-se cerințelor angajaților penitenciarului, au opus violent rezistență fizică, însă au fost imobilizați de angajații penitenciarului, fapt care a fost recunoscut în fața instanței de însăși inculpați, deși ultimii nu au dat o apreciere corectă acțiunilor, încercând să se justifice prin faptul că ar fi acționat în modul respectiv, în scop de protest, deoarece condițiile în care se dețineau nu erau adecvate, fiind imposibil de locuit în celula în care se dețineau.

Instanța de apel a considerat neplauzibilă invocarea inculpaților, că nu au opus rezistență colaboratorilor Penitenciarului nr.XX, or, prin ordonanțele de refuz în

începerea urmăririi penale cu clasarea procesului penal în baza plângerii lui Ticot Veaceslav din 30.09.2020 (vol. II, f.d.63-65), cât și cea din 28.09.2020, în baza plângerii condamnatului Mirauța Piotr (vol. II, f.d.66-67), care n-au fost contestate, se demonstrează contrariul.

În final instanța de apel a constatat că, prima instanță just a concluzionat, că vinovăția lui Ticot Veaceslav, Harcomici Vasili și Mirauța Piotr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), 321 Cod penal, cu indicii de calificare: *"nesupunerea prin violență cerințelor legitime ale administrației penitenciarului, săvârșită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar, infracțiune săvârșită în participație"*, a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil.

Și că prima instanță corect a statuat, că invocările apărării precum că acțiunile inculpaților, Ticot Veaceslav, Mirauța Piotr și Harcomici Vasili nu întrunesc elementele constitutive de infracțiune, sunt neîntemeiate. Alegațiile inculpaților poartă un caracter declarativ, nu corespund probelor cercetate în cadrul examinării cauzei și în consecință nu pot servi temei pentru admiterea solicitării apărării de achitare.

A mai reținut instanța de apel că, potrivit certificatului eliberat de Penitenciarul nr.XX, către 31.05.2021, termenul rămas neispășit de către condamnatul Ticot Veaceslav, constituie 2 ani 6 luni și 12 zile, de condamnatul Mirauța Piotr, constituie 2 ani 2 luni 7 zile, de condamnatul Harcomici Vasili, constituie 3 ani 8 luni 2 zile.

Astfel, instanța prin prisma art.85 alin.(1) Cod penal, urma să adauge, la pedeapsa stabilită, în întregime sau parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 18.02.2018, cu calcularea termenului pedepsei din data pronunțării sentinței în prezenta cauză, însă instanța în mod eronat a indicat calcularea termenului ispășirii pedepsei, din data pronunțării sentinței anterioare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, prin care invocând incidența pct. 6) și 10) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel pe motivele indicate în recurs.

- avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Ticot Veaceslav, prin care invocând incidența pct. 8) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei, și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

- inculpatul Harcomici Vasili, prin care invocând incidența dispozițiilor art. 1 CEDO, a solicitat casarea sentinței ca neîntemeiate și emiterea unei hotărâri în corespundere cu legislația în vigoare.

5.1. În susținerea recursului procurorul invocă că:

- la stabilirea și individualizarea pedepsei, instanța de apel eronat a atestat, că prima instanță incorect a aplicat pedeapsa în privința fiecărui inculpat, conform prevederilor art.85 Cod penal, or, stabilind pedeapsa pentru infracțiunea, săvârșită după pronunțarea primei sentințe, instanța de judecată trebuia să adauge la această pedeapsă, în întregime sau parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară;

- instanța de apel, prin prisma art.85 alin.(1) Cod penal, urma să adauge, la pedeapsa stabilită, în întregime sau parțial, partea neexecutată a pedepselor, stabilite prin sentințele anterioare în privința inculpaților, iar, de către instanța de apel nu au fost respectate criteriile generale de individualizare a pedepsei;

- consideră, că pedepsele sub formă de închisoare, stabilite de instanța de apel inculpaților Ticot Veaceslav, Harcomici Vasili, Mirauța Piotr în baza art.art.42 alin.(2), 321 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, n-au fost individualizate corect.

5.2. În susținerea recursului avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Ticot Veaceslav invocă că:

- instanța de apel urma să țină cont de egalitatea părților în proces și era obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și a probelor prezentate în egală măsură, ca ulterior să dea o apreciere obiectivă și sub toate aspectele. Declarațiile colaboratorilor instituției penitenciarului și a inculpatului sunt total contradictorii și nu s-a stabilit credibilitatea;

- instanța a interpretat eronat circumstanțele de fapt și prevederile legislației penale și procesual-penale. Astfel, instanța pune în seama inculpatului sarcina de a-și demonstra nevinovăția. Vădit nu s-a respectat principiul Prezumției nevinovăției și prevederile alin. 3 al art. 1 Cod de procedură penală;

- cercetarea circumstanțelor n-a fost completă și obiectivă, dar tendențioasă;

- consideră că nu au fost acumulate probe pertinente și concludente din care ar rezulta cu certitudine că inculpatul Ticot Veaceslav este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), 321 Cod penal;

- la baza sentinței și a decizii stau dubii în privința încadrării juridice a faptelor presupuse că ar fi fost săvârșite de inculpat, după cercetarea tuturor probelor acuzării.

5.3. În susținerea recursului inculpatul Harcomici Vasili invocă că:

- instanța de apel sa bazat doar de circumstanțele de fapt și nu a ținut cont și de circumstanțele de drept;

- nu se află la evidența medicului psiholog, psihiatru sau narcolog prin de se demonstrează că nu putea comite infracțiunea imputată;

- nu este clar care acțiuni au fost cerințele legitime pe care nu lea respectat, care acțiuni săvârșite de el au creat dificultăți în îndeplinirea obligațiilor de serviciu, prin ce a înjosit personalul penitenciarului.

6. Judecând recursurile ordinare în baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din considerentele ce urmează a fi expuse.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din conținutul recursului declarate de către procuror, se constată că invocă dezacordul cu soluția deciziei instanței de apel în partea aplicării art. 85 alin. (1) Cod penal, invocând temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din conținutul recursului declarat în cauză de către Avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Ticot Veaceslav, se constată că invocă dezacordul cu soluția deciziei instanței de apel, invocând temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când: 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Totodată, din conținutul recursului declarat de către inculpatului Harcomici Vasili, se constată că invocând dezacordul cu soluția deciziei instanței de apel, nu a invocat nici un temei de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6.1. Cu referire la recursul procurorului, Colegiul penal lărgit constată că analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, o astfel de eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat de către partea acuzării, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, procurorul consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată și neclară, însă Colegiul penal lărgit relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către acesta. Or, din conținutul deciziei recurrate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care apelurile inculpaților Ticot Veaceslav și Harcomici Vasili, al avocatului Suveică Nelea în interesele inculpatului Ticot Veaceslav, al avocatului Olșanski Alexandr în interesele inculpaților Harcomici Vasili și Mirauța Piotr, au fost respinse ca nefondate, iar apelul procurorului în Procuratura Soroca, Evghenii Haric, a fost admis, casată parțial sentința în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Mai mult, instanța de recurs menționează că recursul acuzatorului nu este motivat sub aspectul erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, astfel că în speță nu s-a stabilit existența acesteia.

Prin prisma temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit atestă că procurorul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel, în partea individualizării pedepsei stabilite lui inculpaților Harcomici Vasili și Mirauța Piotr, în baza art. 42, alin. (2), 321 Cod penal, considerând că pedeapsa stabilită inculpaților cu aplicarea art. 85 Cod penal, însă analizând decizia instanței de apel, Colegiul constată că criticele invocate de către partea acuzării nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului din următoarele considerente.

În acest sens instanța de recurs menționează, că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înlăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Potrivit art.85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – termenul de 15 ani.

Din actele cauzei rezultă că, prima instanță prin sentința Judecătorei Soroca, sediu Central din 09 iunie 2021 corectată prin încheierea din 18 iunie 2021, *Ticot Veaceslav* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(2), 321 Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Bălți sediu Central din 16.02.2018 și i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Harcomici Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(2), 321 Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Strășeni din 10.12.2018 și i s-a stabilit lui Harcomici Vasili pedeapsa definitivă de 11 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate, instanța de apel dispunând respingerea apelurilor procurorului și părții vătămate, și admiterea apelului părții apărării, casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, și rejudecând cauza, just a ajuns la concluzia că, *“prima instanță incorect a aplicat pedeapsa în privința fiecărui inculpat conform prevederilor art.85 Cod penal. Prin prisma art.85 alin.(1) Cod penal, urma să adauge, la pedeapsa stabilită, în întregime sau parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 18.02.2018, cu calcularea termenului pedepsei din data pronunțării sentinței în prezenta cauză, însă instanța în mod eronat a indicat calcularea termenului ispășirii pedepsei, din data pronunțării sentinței anterioare.”*

Astfel, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 25 noiembrie 2021: *“... În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie, sa adăugat parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 16.02.2018, stabilindu-i-se lui Ticot Veaceslav pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.*

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie, sa adăugat parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni din 10.12.2018, stabilindu-i-se lui Harcomici Vasili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.”

În acest context, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel, individualizând pedeapsa stabilită inculpaților **Ticot Veaceslav și Harcomici Vasili**, a ținut cont de prevederile legale și a motivat aplicarea dispozițiilor art.85 alin.(1) Cod penal, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei inclusiv, de certificatului eliberat de Penitenciarul nr.6 Soroca, potrivit căruia termenul rămas neispășit de către *condamnatul Ticot Veaceslav*, constituie 2 ani 6 luni și 12 zile, de *condamnatul Harcomici Vasili*, constituie 3 ani 8 luni 2 zile.

Așadar, instanța de recurs reține, că pedeapsa numită inculpaților **Ticot Veaceslav și Harcomici Vasili** este una corectă, la numirea căreia astfel încât corespunde prevederilor art. art. 7, 61, 75, 85 alin. (1) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră, că argumentele invocate de procuror poartă un caracter subiectiv și formal, acestea fiind obiectul judecării în instanța de apel, concluzia fiind una legală, întemeiată și absolut motivată, și decizia instanței de apel corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6.2. Cu referire la recursul declarat de avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Ticot Veaceslav, Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Astfel, analizând argumentele apărării referitor la lipsa vinovăției inculpatului Ticot Veaceslav în săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul precizează, că instanța de apel s-a expus argumentat, iar soluția acesteia este descrisă la *pct. 4, 4.1.* al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, or, la judecarea apelurilor instanța de apel a respectat prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală.

Deși apărarea invocă că lipsesc probe care să demonstreze vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (1), 321 Cod penal, susținând că *la baza sentinței și a decizii stau dubii în privința încadrării juridice a faptelor presupuse că ar fi fost săvârșite de inculpat, după cercetarea tuturor probelor acuzării,* instanța de recurs apreciază ca fiind declarative alegațiile recurentului în acest sens, întrucât potrivit materialelor cauzei, se atestă că potrivit procesului-verbal privind depistarea infracțiunii din 23.09.2020 (f.d.10), rezultă că la XXXXX, aproximativ la ora XX, a parvenit informația precum că a fost incendiată celula XX a sectorului XX a Penitenciarului nr.XX. Deplasându-se la fața locului, angajații Penitenciarului nr.XX au observat că în fața celulei XX erau aruncate scândurile demontate din podeaua celulei, iar de asupra lor erau niște cârpe incendiate. În timpul stingerii incendiului, deținuții din celulă demonstau comportament agresiv și neadecvat, aruncând în direcția ușii de la intrare cu substanțe lichide. După ce angajații Penitenciarului nr.6 Soroca s-au apropiat de celulă, au observat că ușa acesteia era blocată cu patul, iar deținutul Ticot Veaceslav împingea patul spre ușă pentru a nu permite accesul în celulă. Pertinentă este și informația din procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.09.2020 care a fost supusă cercetării celula nr.XXdin sectorul nr.XX a Penitenciarului nr.XX, adică locul comiterii infracțiunii, cu planșa fotografică (f.d.36), precum și din copia încheierii de serviciu din 26.08.2020 emisă de angajații

Penitenciarului nr.XX, pe faptul, că deținuții Ticot Veaceslav, Harcomici Vasili și Mirauța Piotr, la XX au incendiat holul sectorului nr.XX a Penitenciarului nr.XX (f.d.16-22).

De asemenea, Colegiul penal lărgit atestă, că respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar inclusiv celor la care face referire apărătorul în recursul declarat și nu a dat prioritate unora sau altora, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Ticot Veaceslav săvârșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat toate probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia că prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Ticot Veaceslav încadrarea juridică corespunzătoare, și anume *art.art.42 alin.(2), 321 Cod penal, cu indicii de calificare: "nesupunerea prin violență cerințelor legitime ale administrației penitenciarului, săvârșită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar, infracțiune săvârșită în participație"*.

De altfel, Colegiul penal lărgit subliniază, că versiunea prezentată de către apărare asupra probelor puse la baza vinovăției inculpatului Ticot Veaceslav, nu poate constitui temei de admitere a recursului, or, la etapa judecării recursului instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, instanța de recurs ordinar nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea constatării vinovăției și condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează că argumentele invocate de partea apărării sunt nefondate, întrucât vinovăția lui Ticot Veaceslav în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (1), 321 Cod penal, a fost dovedită cu certitudine prin probele administrate, în speță nefiind comisă o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință

soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile 20 CEDO Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

6.3. Cu referire la recursul declarat de inculpatul Harcomici Vasili, Colegiul penal lărgit menționează, potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Însă, în recursul vizat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în *art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală*, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens (pct. 5 din decizie).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul ordinar nu întrunește condițiile de formă și conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, instanța de recurs ordinar menționează, că în esență motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4. - 4.1. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare.

Prin urmare, Colegiul conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost

întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, odată ce recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Ticot Veaceslav și de către inculpatul Harcomici Vasili sunt nefondate, recursurile de pe rol urmează a fi respinse ca inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Ticot Veaceslav și de către inculpatul Harcomici Vasili, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Ticot Veaceslav XXXXX, Harcomici Vasili XXXXX și Mirauța Piotr XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion